

Sähköistymisellä oli aikoinaan huomattava vaikutus Suomen talouskasvuun. Ovatko tieto- ja viestintäteknologian viimeaikainen kehitys ja vaikutukset verrattavissa siihen?

Jukka Jalava vastaa Tilastokeskuksessa makrotuottavuuslaskelmista.

Vuosisata suomalaista talouskasvua: sähkön ja ICT:n roolit¹

Jukka Jalava
Yliaktuaari
Tilastokeskus

Suomi, köyhä ja harvaan asuttu maa Euroopan pohjoisreunalla, oli vuoteen 1700 mennessä saavuttanut maailman keskimääräisen bruttokansantuotteen asukasta kohden. Kaksi vuosisataa myöhemmin Suomi oli ylittänyt maailman keskiarvon 30 prosentilla mutta yltänyt vain runsaaseen puoleen Länsi-Euroopan tasosta (Maddison 2003).

1900-luvulla tapahtui jotakin, joka mahdollisti sen, että takapajuinen Suomi kuroi kiinni kehittyneiden maiden etumatkaa ja jopa saavutti vuosisadan loppuun mennessä Länsi-Euroopan

¹ Esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajan omia eivätkä välttämättä vastaa Tilastokeskuksen kantaa.

(taulukko 1). Vuonna 2001 Suomen BKT per capita oli lähes kolme neljäsosaa Yhdysvaltain tasosta. Groningenin yliopiston tutkijoiden tulosten mukaan suurin syy eroon löytyy Suomen työllisten keskimääräisistä työtunneista, mutta myös työn tuottavuuden taso ja työllisten osuus väestöstä oli Suomessa Yhdysvaltoja alhaisempi.²

Hjerppe (1988) on ansiokkaasti kuvannut Suomen talouskasvun ja rakennemuutoksen tunnusmerkit. Kuviosta 1 nähdään, kuinka myöhään teollistuminen alkoi Suomessa ja kuinka palvelut pitkään lisäsivät osuuttaan suoraan alkutuotannon kustannuksella jalostuksen pienentyessä vasta vuoden 1974 huipun jälkeen. Tämä oli vastoin kehitystä monissa muissa kehittyneissä maissa, joissa talouden painopiste siirtyi alkutuotannosta jalostukseen teollistumisen myötä ja jalostuksesta palveluihin jälkiteollisen vaiheen myötä. Vuonna 2001 Suomessa olikin alkutuotannon ja jalostuksen osuus taloudesta (36 prosenttia) edelleen huomattavasti suurempi kuin EU:ssa ja Yhdysvalloissa (30 ja 24 prosenttia). Suomen tehdasteollisuuden tuottavuus oli kuitenkin tuolloin maailman huipuluokkaa (Maliranta 2003).

Mikä on talouskasvun moottori?

Mistä Suomen kasvuihme johtui? Pohjola (2002) määrittelee talouskasvun moottoriksi teknologian eli tiedon siitä, miten tuotetaan tavaroita ja palveluita tehokkaammin. Hän mainitsee tieto- ja viestintäteknologian (in-

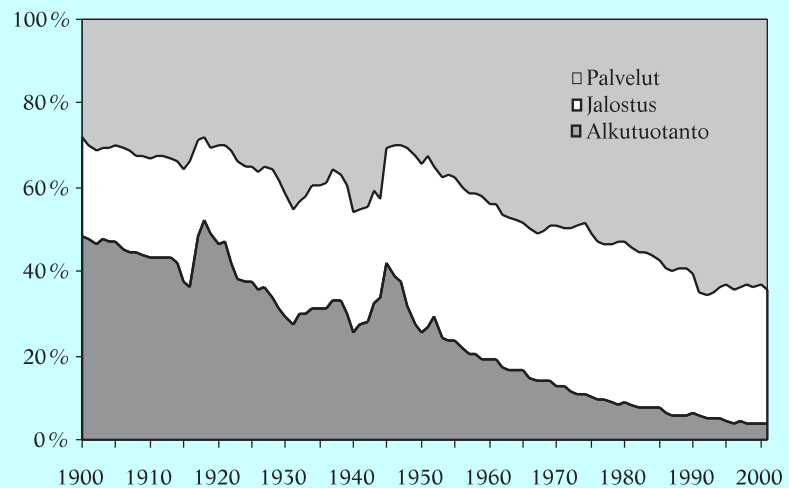
² Vuonna 2001 Suomessa oli työllisiä väestöstä 45,6 prosenttia ja Yhdysvalloissa 48 prosenttia, eli suhdeluku oli 0,949 (=0,456/0,48). Suomen työn tuottavuuden taso oli 90,3 prosenttia Yhdysvalloista, ja Suomessa tehtiin 85,8 prosenttia Yhdysvaltain työllisten keskimääräisistä tunneista työllistä kohden. BKT per capita Suomessa suhteessa Yhdysvaltoihin oli siis 0,735 (=0,949x0,903x0,858). Lähde: Groningen Growth and Development Centre and The Conference Board (2004).

Taulukko 1. BKT per capita³, Yhdysvallat 2001=100.

	1900	1915	1920	1938	1950	1960	1973	1990	1995	2001
Alankomaat	12	14	15	19	21	30	47	62	66	78
Australia	14	18	17	21	27	31	46	61	67	78
Belgia	13	15	14	17	20	25	44	62	65	75
Espanja	6	7	8	6	8	11	27	43	46	56
Iso-Britannia	16	18	16	22	25	31	43	59	63	72
Italia	6	9	9	12	13	21	38	58	62	68
Itävalta	10	12	9	13	13	23	40	60	64	72
Kanada	10	16	14	16	26	31	50	68	69	80
Norja	7	9	10	16	20	26	40	66	77	88
Portugali	5	4	4	6	7	11	25	39	42	51
Ranska	10	12	12	16	19	27	47	65	66	75
Ruotsi	9	11	10	17	24	31	48	63	63	74
Saksa	11	13	10	18	14	28	43	57	61	67
Suomi	6	8	7	13	15	22	40	60	57	73
Sveitsi	14	15	15	23	32	45	65	77	73	80
Tanska	11	14	14	21	25	32	50	66	74	83
Yhdysvallat	15	19	20	22	34	41	60	83	88	100

Lähde: Maddison (2003).

Kuvio 1. Alkutuotannon, jalostuksen ja palvelujen osuudet BKT:sta ph, 1900–2001.

Lähde: Hjerppe (1988) ja Tilastokeskus.

formation and communication technology, ICT) teknologisten valankoumousten nykyilmentymänä. Tuottavuustutkimuksessa jaetaan uuden teknologian käyttöönoton tuottavuusvaikutukset kolmeen vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa tuottavuus paranee merkittävästi uutta

³ Vuoden 1990 kv. Gheary-Khamis-dollareina. Gheary-Khamis-menetelmässä lasketaan maan kulutusmäärällä painotettu keskiarvo BKT:n hinnasta jaettuna maan BKT:n ostovoimapariteetilla. Ostovoimapariteetti lasketaan jakamalla maan BKT kansallisissa hinnoissa BKT:n kansainvälisellä keskihinnalla. Ks. tarkemmin Varjonen (1988).

teknologiaa tuottavilla toimialoilla nopean teknisen kehityksen johdosta. Seuraavaksi uutta teknologiaa käyttävät toimialat parantavat tuottavuuttaan sitä mukaan, kun ne korvaavat vanhaa pääomakantaa uudella. Lopuksi uutta teknologiaa käyttävillä toimialoilla seuraa kokonaistuottavuuden kohoaminen niiden ottaessa käyttöön uusia toimintamalleja sekä parantaessa uutta teknologiaa jatkuvilla tuote- ja prosessi-innovaatioilla.

Mikä on keksintöjen luonne? Ovatko ne luonteeltaan asteittaisia ja kumulatiivisia? Jones (2001) esittää, että tiedon kumuloituminen johtaa hyödylliseen kierteeseen. Tiedon lisääntyesä pystytään elättämään yhä enemmän ihmisiä, jotka vuorostaan kasvattavat tietopääomakantaa, mikä lähes väistämättä johtaa teolliseen vallankumoukseen.⁴ Mokyr (1990) on päinvastaista mieltä. Hänen mielestään makroinnovaatiot aloittavat uuden teknologisen lajin tai paradigman. Niitä seuraa ryppäs mikrokeksintöjä, kun niitä parannetaan. Makrokeksinnöt ovat näet aluksi usein alkeellisia. Taloustieteessä makroinnovaatioille yleisemmin käytetty termi on yleisteknologia (general purpose technology, GPT).

Tässä artikkelissa tarkastelen kahden teknologisen vallankumouksen eli makroinnovaation – sähkön ja tietojä viestintäteknologian – roolia Suomen 1900-luvun kasvussa. Voimme käyttää usklassista kasvutilinpitoa analyysivälineenä. Siinä työpanoksen määrän, pääomapanoksen määrän ja (laajasti ymmärretyn) teknologian eli kokonaistuottavuuden kasvukontribuutiot (vaikutusosuudet bruttokan-

⁴ Jones (2001) huomioi myös tekijänoikeuksien kehittymisen tärkeyden kannustimena potentiaalisille keksijöille ja/tai innovaattoreille, jotka saavat suuremman hyödyn, mikäli heidän tekijänoikeutensa ovat suojatut.

⁵ Aiheesta enemmän ks. Jalava ja Pohjola (2005). Kasvukontribuutioita ei pidä sekoittaa BKT-osuuksiin. Esimerkiksi sähköntuotannon kasvukontribuutio bruttokansantuotteeseen on aivan eri asia kuin sen osuus BKT:n tasosta.

santuotteen kasvussa) ovat yhteensä yhtä kuin BKT:n vuotuinen kasvuprosentti.⁵ Vuosina 1900–2001 Suomen bruttokansantuote perushintaan (josta on poistettu asuntojen omistuksen ja vuokrauksen vaikutus) kasvoi keskimäärin 3,1 prosenttia vuodessa vuoden 2000 kiintein hinnoin. Bruttokansantuotteen määrä kaksinkertaistui hie-man yli 20 vuoden välein ja oli vuonna 2001 yli 20-kertainen verrattuna vuoteen 1900. Tästä kasvusta 0,9 prosenttiyksikköä tuli pääomakannan kasvusta, 0,3 prosenttiyksikköä työpanoksen kasvusta ja 1,8 prosenttiyksikköä kokonaistuottavuudesta eli laajasti ymmärretystä teknisestä edistyksestä.

Sähkö

Ennen ensimmäistä maailmansotaa talouskasvumme oli keskimäärin 2,7 prosenttia vuodessa. Kasvutilinpitolaskelma osoittaa, että kasvu oli tuolloin hyvin ekstensiivistä, koska pääomapanoksen ja työn yhteenlaskettu kontribuutio oli 70 prosenttia ja residuaalin eli kokonaistuottavuuden 30 prosenttia (taulukko 2). Sähköistyminen oli 1900-luvun alussa edistynyt Suomessa hitaasti niin, että sähkövalaistus oli levinnyt ensin, ja vuoteen 1915 mennessä olikin joka kaupungissa vähintään yksi sähkölaitos. Käyttövoiman sähköistyminen oli hitaampaa. Saho-

Taulukko 2. Sähkön vaikutus Suomen BKT:een (pl. asunnot) vuosina 1900–1913 ja 1920–1938.

	1900–1913	1920–1938
BKT perushintaan (pl. asunnot) ¹	2,7	4,9
Kontribuutiot ²		
Pääoma	1,2	1,5
Sähkö-, kaasu- ja vesihuollon pääoma	0,2	0,6
Sähköiset pääomatavarat	0,3	0,6
Tehdyt työtunnit	0,6	1,1
Kokonaistuottavuus	0,9	2,3

¹prosenttia ²prosenttiyksikköä

Lähteet: Omat laskelmat, aineisto: Hjerppe, Hjerppe, Mannermaa, Niitamo ja Siltari (1976), Hjerppe (1988), Myllyntaus (1991), Tiainen (1994) ja Tilastokeskus.

Taulukko 3. Kokonaistuottavuuden keskikasvu toimialoittain, 1900–1913 ja 1920–1938.

	1900–1913 %	1920–1938 %	1920–1938 miinus 1900–1913 %-yksikköä
Alkutuotanto	0,1	2,5	2,4
Mineraalien kaivu	0,7	4,8	4,2
Tehdasteollisuus	1,6	3,9	2,3
Sähkö-, kaasu- ja vesihuolto	11,4	8,3	-3,1
Rakentaminen	0,7	2,8	2,1
Kauppa	-0,2	2,9	3,1
Kuljetus ja tietoliikenne	0,4	2,7	2,2
Rahoitus ja vakuutus	3,2	-0,9	-4,0
Palvelut	1,3	2,7	1,4

Lähde: Omat laskelmat, aineisto: Tiainen (1994).

Jukka Jalavan mukaan tieto- ja viestintäteknologian käytön kasvuvaiikutukset ovat vielä suhteessa pienempiä kuin sähkön käytön kasvuvaiikutukset 1920- ja 1930-luvuilla.

jen käyttövoimasta oli sähköistä 9 prosenttia vuonna 1910 ja 36 prosenttia vuonna 1920. Paperiteollisuudessa oli 20 prosenttia käyttövoimasta sähköistetty vuonna 1910 ja vuonna 1920 jo 38 prosenttia. Metalliteollisuuden käyttövoiman sähköistäminen eteni ripeämmin. Vuoteen 1913 mennessä 47 prosenttia siitä oli sähköistettyä ja vuonna 1920 peräti 75 prosenttia.

Sähkön käytön eli sähkötoimialan pääoman ja sähköisten pääomatavaroiden kontribuutio talouskasvuun vuosina 1900–1913 oli 0,5 prosenttiyksikköä, siis vajaa viidennes koko 2,7 %:n talouskasvusta. Tässä vaiheessa tarjontapuolella sähköteknisen teollisuuden ja sähkön tuotannon BKT-osuus oli vielä alle puoli prosenttia.

Toiseen maailmansotaan mennessä tapahtui sähköisen käyttövoiman diffuusio Suomen teollisuudessa. Vuon-

na 1938 koko teollisuuden käyttövoimasta oli jo 87 prosenttia sähköistetty. Sotien välisenä aikana laajennettiin myös huomattavasti sähkön jakeluverkkoa (Myllyntaus 1991). Vuosina 1920–1938 sähköteknisen teollisuuden ja sähkön tuotannon toimialojen BKT-osuus oli noussut yli kahteen prosenttiin ja sähkötoimialan pääoman ja sähköisten pääomatavaroiden kontribuutio talouskasvuun oli noussut 1,2 prosenttiyksikköön, kun BKT:n koko kasvu oli keskimäärin 4,9 % vuodessa. Lisäksi tapahtui huomiota herättävä nopeutuminen kokonaistuottavuudessa. Kokonaistuottavuuden kasvu oli aluksi ripeintä uutta teknologiaa tuottavalla toimialalla eli sähkötoimialalla. Kun sähkön diffuusio käyttövoimana oli viety loppuun, oli havaittavissa iso kokonaistuottavuuden kasvuvauhdin nopeutuminen kaikilla muil-

la toimialoilla paitsi sähköntuotannossa itsessään sekä rahoitus- ja vakuustuotantotoimialalla kuten taulukosta 3 näkyy.

ICT

ICT:n diffuusio oli tehdasteollisuudessa kolmivaiheinen. Aluksi tieto- ja viestintäteknologiaa käytettiin 1960- ja 1970-luvulla hallinnollisiin tarkoituksiin. Seuraavaksi ICT:tä käytettiin tuotantovälineissä 1970- ja 1980-luvuilla, ja lopuksi osaan tuotetuista tavaroista sisältyi ICT:tä. Vuoteen 2001 mennessä ICT oli levinnyt laajalle tehdasteollisuudessa, kansantalouden kaikista yrityksistä 96 prosenttia käytti tietokoneita, ja 69 prosentissa yrityksistä meni vähintään neljännes henkilöstön työajasta tietokoneiden käyttämiseen.

ICT:tä tuottavien toimialojen (eli sähköteknisen teollisuuden, teleliikenteen ja tietojenkäsittelypalvelujen) osuus BKT:sta (pl. asunnot) oli 4 % vuosina 1975–1990 ja 9,4 % vuosina 1995–2002. ICT:n käytön vaikutus markkinatuotannon kasvuun näkyy taulukosta 4. ICT-pääoman kontribuutio nousi 0,2 prosenttiyksiköstä 0,8 prosenttiyksikköön, ja kokonaistuottavuuden kasvukin kiihtyi.

Taulukosta 5 nähtävät ICT:n käytön toimialoittaiset kokonaistuottavuusvaikutukset näyttävät ensisilmäyksellä vähemmän selkeiltä kuin oli sähkön tapauksessa. Etenkin tehdasteollisuudessa on enemmän alatoimialoja, joilla tuottavuuden kasvu laskee, kuin alatoimialoja joilla kasvu nopeutuu. Nopein kokonaistuottavuus-

Taulukko 4. ICT:n kontribuutio Suomen markkinatuotannon (pl. asunnot) talouskasvuun vuosina 1975–2001.*

	1975–1990	1990–1995	1995–2001*
Bruttoarvonlisäys ¹	3,2	-0,7	5,5
Kontribuutiot ² ICT-pääoma	0,2	0,3	0,8
Muu pääoma	0,8	-0,7	-0,1
Tehdyt työtunnit	-0,4	-2,9	1,1
Työpanoksen laatu (koulutus)	0,2	0,2	0,2
Kokonaistuottavuus	2,2	2,3	3,7

¹prosenttia ²prosenttiyksikköä *ennakkoarvio

Lähteet: Jalava ja Pohjola (2002) ja Jalava (2003).

Taulukko 5. Kokonaistuottavuuden keskikasvu toimialoittain markkinatuotannossa, 1975–2002.*

	1975–1990 %	1990–1995 %	1995–2002* %	1995–2002* miinus 1975–1990 %-yksikköä
Alkutuotanto (pl. kalastus)	0,1	0,4	3,0	2,8
Mineraalien kaivu	7,9	7,1	0,0	-7,9
Tehdasteollisuus	3,3	4,2	4,6	1,2
Sähkö-, kaas- ja vesihuolto	1,2	3,4	2,7	1,4
Rakentaminen	1,1	-1,4	0,1	-1,0
Kauppa	2,0	-1,1	3,7	1,7
Kuljetus ja tietoliikenne	2,1	3,2	4,5	2,4
Rahoitus ja vakuutus	2,9	-1,3	7,0	4,1
Kiinteistö- ja liike-elämän palvelut	-0,3	0,2	1,0	1,3
Muut palvelut	0,4	-2,0	1,1	0,8

*ennakkoarvio

Lähde: Tilastokeskus (2004).

den kasvu on ICT:tä tuottavilla toimialoilla, teleliikenteessä ja sähkötekniisessä tuotannossa. Myös rahoitus- ja vakuutus toimiala parantaa tuottavuuden kasvuaan.

Investoinnit

Jotta uutta teknologiaa voitaisiin ottaa käyttöön, on investoitava koneisiin, laitteisiin, infrastruktuuriin jne. Ennen toista maailmansotaa Suomen investointiaste eli käypähintaisen kiinteän pääoman bruttomuodostuksen suhde markkinahintaiseen bruttokansantuotteeseen oli varsin maltillinen (taulukko 6). Kaikkien tuotettujen tavaroiden ja palvelujen arvosta vain 12–14 prosenttia käytettiin tulevan tuotantokapasiteetin laajentamiseen. Mikäli asuinrakennusinvestointeja ei huomioida, jäi investointiaste 9–11 prosenttiin.

Toisen maailmansodan jälkeen Suomessa ryhdyttiin noudattamaan pääomafundamentalismia. Investointiaste nousikin aivan eri kymmenluvulle, kun tehtiin huomattavia investointeja varsinkin jalostukseen kuuluvilla toimialoilla. Korkean investointiasteen viimeiset vuodet olivat 1985–1990. Täl-

löin peräti 27 prosenttia BKT:sta meni pääomakannan kasvattamiseen.

1990-luvulla Suomi alkoi panostamaan tutkimus- ja kehittämismenoihin (t&k) enemmän kuin teollistuneet maat keskimäärin. T&k-intensiteetti eli tutkimus- ja kehittämismenojen suhde bruttokansantuotteeseen nousi lähes kolmeen prosenttiin vuosina 1995–2001 keskimäärin. Myös muut aineettomat investoinnit (joista tärkeimmät ovat tietokoneohjelmistoinvestoinnit) kasvattivat suhteellista osuuttaan. Aineelliset investoinnit kui-

tenkin laskivat ennätysalhaisiksi 1990-luvun laman jälkeen. Tämä oli uutta maassa, joka oli tunnollisesti noudattanut kekkoslaista korkean investointiasteen kasvupolitiikkaa lähes koko sodan jälkeisen ajan.

Taulukon 6 laajassa investointiasteessa on perinteisen kiinteän pääoman bruttomuodostuksen lisäksi huomioitu t&k-menot, joita ei vielä lasketa kansantalouden tilinpidossa investoinneiksi. Tämä on todennäköisesti muuttumassa, sillä OECD:n alainen ns. Canberra 2-työryhmä ehdottaa t&k-menojen pääomittamista kansantalouden tilinpidossa. Kaikkein laajimmillaan tulisi investointiasteessa myös huomioida koulutusinvestoinnit. Kansantalouden tilinpidon mukaan julkisyhteisöjen ns. tehtävittäiset koulutukseen menävät kulutusmenot ja kiinteän pääoman bruttomuodostus yhteensä olivat suhteessa bruttokansantuotteeseen vuosina 1995–2001 keskimäärin 5,6 prosenttia.

Lopuksi

Sähkön ja ICT:n vaikutukset Suomen talouskasvuun ovat olleet merkittävät. Ensinnäkin tuottavuuden kasvu on nopeutunut näitä teknologioita tuottavilla toimialoilla. Toiseksi sähkön ja ICT:n käyttö pääomatarvoina on niiden syrjäyttäessä vanhaa pääomakantaa kontribuoinut talouskasvuun, ja

Taulukko 6. Investointiasteet keskimäärin Suomessa 1900–1913, 1920–1938, 1985–1990 ja 1995–2001.

	1900–1913	1920–1938	1985–1990	1995–2001
Investointiaste ¹	12,1	14,0	27,1	18,9
Laaja investointiaste ¹ josta ²			28,8	21,8
t&k-intensiteetti			1,7	2,9
aineettomat investoinnit			1,1	1,6
aineelliset investoinnit	12,1	14,0	25,9	17,3
siitä asuinrakennukset	2,7	3,0	6,8	4,6

¹prosenttia ²prosenttiyksikköä

Lähde: Hjerpe (1988) ja Tilastokeskus.

kolmanneksi näiden teknologioiden diffuusion myötä on tapahtunut kokonaistuottavuuden kasvuvauhdin ripeytymistä.

ICT:n tuotannossa Suomi on ollut menestyksekkäämpi kuin aikoinaan sähkön tuotannossa. Tosin näyttää siltä, että toisen ja kolmannen vaikutuksen osalta ICT ei vielä täysin yllä sähkön saavutuksiin. Lisäksi investoinnit ovat muuttuneet yhä painottomampaan suuntaan, kun tutkimus- ja kehittämismenot ja muut aineettomat investoinnit ovat kasvattaneet osuuttaan aineellisten investointien kustannuksella. Suuri kysymys kuitenkin kuuluu: Eikö 2000-luvun Suomen talouskasvun turvaamiseksi enää tarvita yhtä paljon aineellisia investointeja kuin tarvittiin toisen maailmansodan jälkeisestä jälleenrakentamisen ajasta aina 1990-luvun laman kynnykselle?

KIRJALLISUUS

Groningen Growth and Development Centre and The Conference Board (2004), Total Economy Database, February 2004, www.ggdc.net.

Hjerppe, R. (1988), Suomen talous 1860–1985, kasvu ja rakennemuutos, Helsinki: Suomen Pankin Kasvututkimuksia XIII.

Hjerppe, R. & Hjerppe, R. & Mannermaa, K. & Niitamo, O. E. & Siltari, K. (1976), Suomen teollisuus ja teollinen käsityö 1900–1965, Helsinki: Suomen Pankin Kasvututkimuksia VII.

Jalava, J. (2003), "Den nya ekonomin i Finland: produktion och användning av IKT", *Ekonomiska Samfundets Tidskrift*, 56: 1, 17–24.

Jalava, J. & Pohjola, M. (2002), "Economic Growth in the New Economy: Evidence from Advanced Economies", *Information Economics and Policy*, 14, 189–210.

Jalava, J. & Pohjola, M. (2003), "Tieto- ja viestintäteknologian kvantifiointi – haasteita tilastoinnille ja tutkimukselle", *Kansantaloudellinen aikakauskirja*, 99, 255–265.

Jones, C. I. (2001), "Was an Industrial Revolution Inevitable? Economic Growth Over the Very Long Run", *Advances in Macroeconomics*, Vol. 1, Issue 2, 1–43.

Maddison, A. (2003), *The World Economy: Historical Statistics*, Paris: OECD.

Maliranta, M. (2003), *Micro Level Dynamics of Productivity Growth. An Empirical Analysis of the Great Leap in Finnish Manufacturing Productivity in 1975–2000*, Helsinki: ETLA A 38.

Mokyr, J. (1990), *The Lever of Riches: Technological Creativity and Economic Progress*, New York and Oxford: Oxford University Press.

Myllyntaus, T. (1991), *Electrifying Finland: The Transfer of a New Technology into a Late Industrialising Country*, London: Macmillan & ETLA.

Pohjola, M. (2002), *The New Economy in Growth and Development*, *Oxford Review of Economic Policy*, 18, 380–396.

Tiainen, P. (1994), *Taloudellisen kasvun tekijät Suomessa. Työvoiman, pääoman ja kokonaistuottavuuden osuus vuosina 1900–90*, Helsinki: Helsingin yliopisto.

Tilastokeskus (2004), *Tuottavuuskatsaus 2003*.

Varjonen, S. (1988), *Kansainvälinen BKT- ja hintavertailu*, *Tutkimuksia* 150, Tilastokeskus.